

Tour de Fleece 2026 – Etapa 17

Chambéry → Voiron (174,7 km)

Pod dohledem vápencových obrů: Život horských pastevců ve Vercorsu

Etapa v kostce

Sedmnáctá etapa nás zavádí ze savojského Chambéry, ležícího na pomezí masivů Bauges a Chartreuse, až do cílového města Voiron v departementu Isère. Trasa obkružuje dramatické vápencové stěny a přes mírně zvlněnou podhorskou krajinu míří do srdce francouzských Předalp – kraje, kde se po staletí utvářel jedinečný způsob života horských pastevců.

Pro cyklisty jde o tranzitní etapu vhodnou pro odolné sprintery nebo úspěšný únik. Pro nás předlenu je to příležitost nahlédnout za samotnou vlnu – poznat krajinu, která formuje život ovcí, pastevců i tradičního řemesla.

Krajina, botanika a historie

Krajina bílých skal a horských pastvin

Start v Chambéry nás ještě na okamžik vrací do kraje plemene **Thônes et Marthod**. Jakmile však peloton zamíří směrem k Voironu, otevírá se před ním krajina masivů **Chartreuse** a **Vercors**, dvou nejvýraznějších vápencových pohoří francouzských Předalp.

Propustné vápencové podloží vytvořilo rozsáhlé horské louky s mimořádně pestrou květenou. Rostou zde desítky druhů trav, jetelovin i aromatických horských bylin, které poskytují ovčím pestrou pastvu. Právě rozmanitost těchto luk přispívá k dobré kondici stád a ovlivňuje kvalitu vlny i místních zemědělských produktů.

Voiron – město textilních řemeslníků

Cílové město Voiron má textil hluboko zakořeněný ve své historii. Už od středověku zde podhorské řeky poháněly mlýny, valchy i tkalcovské dílny.

V 18. století patřilo Voiron mezi významná centra výroby lněných a konopných tkanin. Když se v 19. století změnila poptávka, místní řemeslníci se dokázali přizpůsobit a postupně rozvinuli výrobu jemných hedvábných látek. Tato schopnost spojit tradici s inovací se stala jedním z charakteristických rysů regionu.

Tajemství 130 bylin

Jen několik kilometrů od trasy leží slavný klášter **Grande Chartreuse**. Kartuziánští mniši zde od roku 1605 uchovávají recepturu legendárního zeleného likéru ze 130 druhů bylin. Úplnou podobu receptu znají vždy pouze dva mniši současně.

Stejná horská příroda inspirovala po staletí také sběr rostlin pro tradiční přírodní barvení vlny.

Sladkou tečkou etapy může být návštěva čokoládovny **Maison Bonnat**, založené roku 1884, která patří mezi průkopníky výroby čokolády metodou Bean-to-Bar.

Proč dnes nepředstavujeme nové plemeno?

V předchozích etapách jsme se vždy věnovali jednomu konkrétnímu ovčímu plemeni. U oblasti Vercorsu jsme však narazili na zajímavý historický fakt.

Přestože je Vercors proslulý pastevectvím, **není zde historicky doloženo žádné původní ovčí plemeno**, které by vzniklo právě v tomto masivu a bylo uznáno jako samostatné francouzské plemeno.

Na zdejších horských pastvinách se po staletí pásla různá stáda podle potřeb jednotlivých hospodářů a v současnosti zde najdeme více francouzských plemen. Symbolem Vercorsu tak není konkrétní ovce, ale především samotná tradice horského pastevectví.

Právě té je věnována dnešní etapa.

Život horských pastevců

Ve Vercorsu není pastevectví jen způsob hospodaření. Je to způsob života, který se zde předává z generace na generaci.

Od jara až do podzimu žijí pastevci se svými stády vysoko na horských pastvinách. Každý den kontrolují stovky až tisíce ovcí, sledují počasí, hledají vhodnou pastvu a chrání stáda před predátory i náhlými změnami počasí.

V odlehlých horských salaších tráví celé týdny téměř bez kontaktu s civilizací.

Estive – letní putování za pastvou

Jednou z nejstarších tradic francouzských Alp je **estive**, tedy sezónní přesun stád na vysokohorské pastviny.

Na jaře ovce opouštějí údolí a společně s pastevci stoupají do vyšších poloh, kde stráví celé léto. Na podzim se opět vracejí do nižších oblastí.

Tento každoroční rytmus pomáhá udržovat horské louky, podporuje druhovou rozmanitost rostlin a je dodnes důležitou součástí krajiny francouzských Alp.

Neocenitelní pomocníci

Velká stáda by nebylo možné zvládnout bez ovčáckých psů.

Pastevečtí psi pomáhají stádo shromažďovat, směřovat i chránit. Ve francouzských Alpách se kromě pracovních ovčáckých psů používají také velcí pastevečtí psi, kteří chrání ovce před vlky a dalšími predátory.

Jsou stejně důležitou součástí pasteveckého života jako samotné ovce.

Stříhání ovcí

Každé jaro přichází jedna z nejdůležitějších událostí roku – stříhání.

Nejde jen o získání vlny. Ostříhané ovce lépe snášejí letní vedra, jsou méně ohrožené parazity a mohou pohodlně vystoupat na vysokohorské pastviny.

Pro přádky je právě tento okamžik začátkem celé cesty vlny – od ovce až po klubíčko příze.

Horské louky a kvalita vlny

Kvalitu vlny neurčuje pouze plemeno.

Stejně důležitou roli hraje prostředí, ve kterém ovce žijí. Čistý horský vzduch, pohyb na rozsáhlých pastvinách, pestrá vegetace a přirozený způsob chovu ovlivňují kondici zvířat i vlastnosti jejich rouna.

Právě proto je horské pastevectví dodnes považováno za jednu z nejšetrnějších forem chovu ovcí.

Pastevectví žije dodnes

Ve Vercorsu není pastevectví jen vzpomínkou na minulost.

Každoročně se zde konají slavnosti horských pastvin, během nichž mohou návštěvníci strávit den s pastevcí a jejich stády. Vidí tisíce ovcí na horských loukách, ukázky práce ovčáckých psů, stříhání ovcí i tradiční výrobu regionálních produktů.

Je to jedinečná příležitost poznat, že vlna nezačíná v přádelně ani v obchodě, ale vysoko na horských pastvinách, kde o ni lidé pečují už po staletí.

Přadlenin pohled

Dnešní etapa nám připomíná, že za každým klubíčkem příze stojí mnohem víc než jen samotná ovce. Je za ním práce pastevců, ovčáckých psů, pravidelná péče o stáda, každoroční stříhání i krajina, která zvířatům poskytuje potravu.

Když příště vezmete do ruky chomáč vlny, zkuste si představit tiché horské louky Vercorsu, zvonce pasoucích se ovcí a dlouhé letní dny, které daly vzniknout vlákně, z něhož právě přadete.

Zajímavost etapy: Hrdinství v horách

Masiv Vercors není známý jen svými pastvinami. Za druhé světové války se stal jedním z nejvýznamnějších center francouzského odboje (*Maquis du Vercors*). Strmé skály, hluboká údolí a rozsáhlé lesy poskytovaly partyzánům přirozenou ochranu a dodnes jsou symbolem odvahy a vytrvalosti místních obyvatel.

Shrnutí

Sedmnáctá etapa je jiná než všechny předchozí. Místo představení jednoho konkrétního plemene nás zavádí ke kořenům celé pastevecké tradice francouzských Alp.

Ukazuje, že kvalitní vlna nevzniká jen díky genetice ovcí, ale také díky lidem, kteří se o stáda starají, psům, kteří je chrání, a horské krajině, která už po staletí vytváří ideální podmínky pro život ovcí.

Někdy totiž není největším pokladem konkrétní plemeno, ale krajina a lidé, kteří dávají vlně její skutečný příběh.